

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.299/2012/53.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. év szeptember hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 19.B.82/2010/68. számú ítéletét I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

A IV. r. vádlott neve helyesen: ...

IV. r. vádlott vonatkozásában a Budakörnyéki Bíróság 3.Fk.257/2005/46. számú ítéletében alkalmazott próbára bocsátás megszüntetését és a próbára bocsátással érintett garázdaság büntette (Btk. 271. § (1) és (2) bekezdés a/ pontja) miatt a büntetés kiszabását, továbbá a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

I. r. vádlott fegyházbüntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 5-5 (öt-öt) évre,

II. r. vádlott fegyházbüntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 6-6 (hat-hat) évre,

III. r. vádlott fegyházbüntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 7-7 (hét-hét) évre,

IV. r. vádlott fegyházbüntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 6-6 (hat-hat) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

I. r. vádlott által 2012. év március hó 30. napjától, 2013. év február hó 24. napjáig házi őrizetben töltött időt a szabadságvesztésbe akként számítja be, hogy 5 (öt) nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy nap fegyháznak. A szabadságvesztés büntetésbe ugyancsak beszámítja a 2013. év február hó 25. napján őrizetben,

valamint a 2013. év február hó 26. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

II. r., III. r. és IV. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 22.860,- (huszonkettőezer-nyolcszázhatvan) forint bünygyi költséget I. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. év március hó 29. napján kihirdetett 19.B.82/2010/68. számú ítéletében I. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés) miatt 6 év 6 hónap fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 7 év közügyektől eltiltásra és 500.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

Az I. r. vádlottal szemben 16.200,- forint vonatkozásában vagyonekobzást rendelt el.

Beszámította az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe.

Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

II. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés) miatt 8 év fegyházbüntetésre és mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II. r. vádlottal szemben 1.488.000,- forint vonatkozásában vagyonekobzást rendelt el.

Rendelkezett a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a szabadságvesztés büntetésbe.

III. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés) miatt 8 év fegyházbüntetésre és mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A III. r. vádlottal szemben 1.016.000,- forint vonatkozásában vagyonekobzást rendelt el.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Elrendelte a ... Városi Bíróság 2.B.273/2005/9. számú ítéletével kiszabott 5 hónap fogházbüntetés végrehajtását.

IV. r. vádlottat garázdaság büntette (Btk. 271. § (1) és (2) bekezdés a/ pontja) és kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés) miatt - halmazati büntetésül - 8 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra és 500.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetésére esetre annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A Budakörnyéki Bíróság 3.Fk.257/2005/46. számú ítéletében a IV. r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást megszüntette, továbbá elrendelte a Budakörnyéki Bíróság 3.Fk.1736/2004/9. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónap fiatakorúak fogháza büntetés végrehajtását.

Rendelkezett továbbá a bűnjelekről, azokat részben elkobozta, egyebekben a lefoglalásuk megszüntetése mellett egy részüket megsemmisíteni, másrészüket kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottakat a felmerülés arányában az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a II., III. és IV. r. vádlottak terhére súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést, az I. r. vádlott vonatkozásban tudomásul vette azt.

Az I. és II. r. vádlott, valamint védőik enyhítésért, míg a III. és IV. r. vádlott, valamint védőik felmentésért és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.758/2010/11. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - a fellebbezést fenntartotta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, hiányolta azonban, hogy a tárgyaláson lejátszott, titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyagok tartalma a jegyzőkönyvben nem szerepel. Ugyancsak hiányolta, hogy az ítélet indokolásában sem került a tartalmuk rögzítésre, holott azokat az elsőfokú bíróság a bizonyítékok részévé tette és értékelte.

Egyebekben a törvényszék bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét és az indokolási kötelezettség teljesítését megfelelőnek tartotta.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekményüket törvényesen minősítette, azonban törvénysértően enyhének tartotta a kiszabott büntetéseket a II., III. és IV. r. vádlott esetében.

Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéletet változtassa meg és a II., III. és IV. r. vádlottakkal szemben lényegesen hosszabb tartamú fő-, és mellékbüntetést szabjon ki, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen kifejtette, hogy az ítéleti tényállás lényegében az I. r. vádlott vallomásán alapul, amelyre tekintettel - figyelembe véve a jelentős időmúlást - a büntetés enyhítésére tett indítványt.

Egyben kifejtette, hogy a súlyosítási tilalomra is tekintettel az új Btk. kedvezőbb a feltételes szabadságra bocsátás szabályai miatt a védencére, ezért annak az alkalmazását kérte.

A II. r. vádlott védője szintén a kiszabott büntetés enyhítését, valamint az új Btk. alkalmazását kérte. Hivatkozott az ítélet belső arányosságának hiányára, eltúlzottnak tartotta a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést és hangsúlyozta, hogy valójában nem a II. r. vádlott volt a bűncselekmény irányítója, szervezője, hanem az I. r. vádlott töltötte be a vezető szerepet.

Az enyhítő körülmények körében tartotta értékelendőnek, hogy a vádlottak a cselekményüket nem kemény drogra, hanem úgynevezett „partidrogra” követték el. További enyhítő körülményként értékelendő a II. r. vádlott javára, hogy a hozzá visszaköltöző volt felesége újabb kiskorú gyermekéről is gondoskodni fog, illetve szintén megemlítette a jelentős időmúlást.

A III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, míg másodlagosan a cselekmény másként minősítése mellett a büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytelen ténybeli következtetésekre alapította a III. r. vádlott bűnösségét, nem állapítható meg a tényállásból, hogy a III. r. vádlott kereskedett volna a kábítószerrel. Abból legfeljebb az derülhet ki, hogy a behozatalnál volt szerepe, azonban az eladásnál már nem. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is elmulasztotta teljesíteni, mivel csupán felsorolta a bizonyítékokat, azonban azt nem indokolta, hogy az I. r. vádlott többféle vallomásából miért azt fogadta, amelyikre a tényállást alapította. Hiányolta a lehallgatási anyagok tartalmának a részletes értékelését. Nem tisztázott továbbá, hogy a rendőrség provokálta-e a kábítószer eladását, és ezért felmerül, hogy a nyomozóhatóság törvényt sértett. A másodlagos indítványában foglaltaknak megfelelően kifejtette, hogy legfeljebb a behozatalt lehetne megállapítani a III. r. vádlott terhére, amely így enyhébben minősülő bűncselekményt jelentene. Erre tekintettel viszont az első fokon kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyos, annak jelentős enyhítése indokolt.

A IV. r. vádlott védője kifejtette, hogy az ügyben legfeljebb 600 darab tabletta átvétele bizonyítható a IV. r. vádlott terhére, a kábítószerrel kereskedés nem.

Álláspontja szerint a IV. r. vádlott a jogszerűség határait feszegető rendőrségi provokáció áldozata volt. Hivatkozott még arra, hogy a többi vádlotthoz képest a

védencének kiegészítő szerepe volt, ezért eltűzött a büntetése. Elsődlegesen a IV. r. vádlott felmentését, míg másodlagosan a Btk. 282/A. § (1) bekezdése vagy (2) bekezdése szerinti minősítés megállapítására és ennek megfelelő enyhítésre tett indítványt.

Az I. r. vádlott utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy megbánta, amit tett, és a büntetés enyhítését kérte.

A II. r. vádlott szintén a megbánását fejezte ki és ugyancsak a büntetés enyhítését kérte.

A III. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy a bűncselekményt nem követte el.

A IV. r. vádlott utolsó szó jogán elmondta, hogy a 600 darab tabletta vonatkozásában bűnösnek érzi magát, megbánását fejezte ki és méltányos büntetés kiszabását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a kétoldalú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság alapos, részletes bizonyítást vett fel, melynek során a perrendi szabályokat megtartotta.

Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat megvizsgálta, értékelési körébe vonta és mérlegeléséről kellően számot adott, indokolási kötelezettségének eleget tett.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a titkos információgyűjtés keretében beszerzett adatokat megfelelően tárgyalás anyagává tette, amikor a tárgyaláson a kérdéses beszélgetéseket lejátszotta, azokra a vádlottaknak, védőknek, ügyésznek módja volt reagálni.

A nyomozó hatóság lényegében ugyanezt a nyomozás során megtette, azzal, hogy az írásos anyagot a gyanúsítottak elé tárta. Ennek megfelelően alappal nem kifogásolható az, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvbe azok tartalma nem került rögzítésre, mindemellett a Fővárosi Ítéltábla a nyilvános ülésen iratismertetés keretében röviden ismertette a lehallgatások írásos anyagát.

A Budapest Környéki Törvényszék indokolásában kellő részletességgel foglalkozott a vádlottak vallomásaival és alaposan, logikus következtetéseket levonva indokolta, hogy miért I. r. vádlott vallomásaira alapította az ítéleti tényállást, amelyet az egyéb bizonyítékok, így a titkos információgyűjtés anyaga, a szakértői vélemények is alátámasztottak.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a törvényszék ítéletének 16. és 19. oldalán a szükséges mértékben foglalkozott a titkos információgyűjtés eredményeként rögzített telefonbeszélgetések tartalmával is. Azok szó szerinti idézése nélkül is helytálló volt az elsőfokú bíróság részéről azon következtetés

levonása, hogy ezen beszélgetések alkalmával valamennyi vádlott vonatkozásában egyértelműen megállapítható volt, hogy a rövid idővel azt megelőzően az országba behozott kábítószer értékesítéséről, annak részleteiről, módjáról folyt megbeszélés közöttük. A beszélgetésekben foglaltakat együtt értékelve az I. r. vádlott vallomásaival, valamint a további bizonyítékokkal (így például a lefoglalási jegyzőkönyvvel, szakértői véleményekkel, stb.) fel sem merül, hogy a vádlottak bármelyike csak egyes enyhébben minősülő részcselekményekben és nem a kereskedelmi célzatú elkövetésben vett volna részt.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság a rendőrségi provokációt célzó előadások kapcsán is. Ennek kiegészítéseképpen megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a bizonyítás anyagából nyilvánvaló, hogy a vádlottak nem bármiféle provokáció hatására szállították be az országba a kereskedelmi mennyiségű és egyértelműen továbbértékesítésre szánt kábítószer. Sőt az is kiderül a bizonyítás anyagából (lásd titkos információgyűjtés, valamint a terhelő vallomások anyaga), hogy nem egy „járatlan útról” volt szó, sőt a hanganyag alapján felmerült az is (éppen a III. r. vádlott részéről is), hogy további kábítószerre is szükség lehet.

Ezen részletek a bizonyítás anyagában, szemben a védelmi állásponttal, a III. r. vádlott szerepére vonatkozó egyértelmű következtetések levonására alkalmasak.

Ugyancsak szükséges megjegyezni azt, hogy amellet, hogy a II. és a III. r. vádlott az irányadó tényállás alapján jelentős összeget fektetett a kábítószer behozatalába, nem jelenti azt, hogy a továbbiakban ezen összeg erejéig úgymond ingyenesen rendelkezhetnének a fölött, így a közöttük megvalósuló további elszámolás - akár a kérdéses 16.200,- forint erejéig is - természetes, ebben semmilyen ellentmondás nincsen.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapvetően mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, azt mindössze néhány részletében kell a Be. 352. § (1) a/ pontja alapján helyesbíteni, egyrészt az iratok tartalma, másrészt a másodfokú eljárásban tett nyilatkozatok alapján az alábbiak szerint:

- I. r. vádlott időközben elvált (a másodfokú eljárásban tett vádlotti nyilatkozat alapján).
- III. r. vádlottat a ... Városi Bíróság a 2012. év március hó 8. napján jogerőre emelkedett 13.1825/2010/149. számú ítéletével lopás büntette és más bűncselekmények miatt 1 év 5 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte (a másodfokú eljárás során beszerzett erkölcsi bizonyítvány alapján).
- Az ítéltábla az ítélet 8. oldalán az utolsó bekezdésben a második sort akként pontosítja, hogy több mint 10.000 darab ecstasy tabletta volt a nejlonzacskóban.
- Az ítélet 9. oldalán az utolsó előtti bekezdést azzal pontosítja, hogy a IV. r. vádlott a 200 darab ecstasy tablettát át is vette az I. r. vádlottól.
- Az ítélet 11. oldalán a negyedik bekezdésben szerepelő adatokat akként pontosítja, hogy a vádlottak által kb. 1700 darab ecstasy tabletta került értékesítésre, ezek tiszta hatóanyag tartalma 17 grammra tehető.

- Az ítélet 11. oldalán az ötödik bekezdésben szereplő adatokat akként pontosítja, hogy a vádlottak által értékesített, illetve értékesítésre szánt, összesen mintegy 11.520 darab ecstasy tableta tiszta hatóanyag tartalma mintegy 336 grammra tehető (a fenti adatok helyesbítése a nyomozati iratok, a szemle, a lefoglalási jegyzőkönyvek és a szakvélemények adatait alapján történtek).
- Az ítélet mellőzi a tényállásból a Budakörnyéki Bíróság mint fiatakorúak bírósága 3.Fk.257/2005/46. számú ítéletében megállapított tényállást, figyelemmel a másodfokú eljárásban bekövetkezett elévülésre.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás minden vonatkozásában megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben előírt indokolási kötelezettségének, ezért irányadó a másodfokú eljárásban is.

A vádlottak bűnösségét a Budapest Környéki Törvényszék okszerűen állapította meg és a cselekmények minősítése is törvényes, az megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

A Fővárosi Ítéletábla teljes mértékben egyetértett a törvényszéknek a kereskedéssel elkövetettkénti minősítés kapcsán kifejtett álláspontjával, azaz az irányadó tényállás mellett valamennyi vádlott esetében kétség kívül megállapítható volt, így a III. r., IV. r. vádlottak vonatkozásában is. Miután az elsőfokú bíróság jogi indokolása helytálló azt a másodfokú eljárásban kiegészíteni szükségtelen.

A büntetés kiszabása körében - figyelemmel arra, hogy 2013. év július hó 1. napján hatályba lépett a 2012. évi C. törvény, így a cselekmény elkövetése és az ügy másodfokon történő jogerős befejezése között új büntetőtörvénykönyv lépett hatályba - a Fővárosi Ítéletáblának vizsgálnia kellett a Btk. időbeli hatályát (a Btk. 2. §-ában foglalt rendelkezéseket) azt, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogi jogszabályokat kell alkalmaznia. A védelmi fellebbezések e körben az új Btk. alkalmazását célozták figyelemmel a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb rendelkezésekre.

Ezzel szemben az ítéletábla megállapította, hogy a cselekmény elkövetésének időpontjában hatályban lévő büntetőtörvénykönyv, az 1978. évi IV. törvény rendelkezése szerint a vádlottak terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele öt évtől tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, míg a jelenleg hatályos büntetőtörvénykönyv szerint öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, továbbá a jelenlegi jogszabályi rendelkezés értelmében a szabadságvesztés büntetés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó.

Erre figyelemmel az ítéletábla megállapította, hogy az elkövetéskori büntetőtörvénykönyv jelenti a vádlottak számára a kedvezőbb elbírálást, azaz a Btk. 2. §-ában főszabályként érvényesülő elkövetéskori büntetőtörvényt kell alkalmazni,

tekintettel arra, hogy az elbíráláskor hatályban lévő büntetőtörvény szerint nem bírálendő el enyhébben a vádlottak cselekménye.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen számba vette a súlyosító és enyhítő körülményeket, azonban a további időmúlást is a vádlottak javára értékelte az ítélőtábla, a IV. r. vádlott esetében pedig enyhítő körülményként kell értékelni fiatal felnőtt voltát, illetve azt, hogy a másodfokú eljárás során részbeni bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett a cselekmény egy részére vonatkozóan. Továbbá valamennyi vádlott vonatkozásában - kisebb mértékben - enyhítő körülményként értékelte az ítélőtábla, hogy a kábítószer, amelyre elkövették a cselekményt, nem a kemény drogok közé tartozik.

Valamennyi bűnösségi körülményre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla - az ítélet belső arányosságát is figyelembe véve - lehetőséget látott az első fokon kiszabott büntetések enyhítésére mind a négy vádlott esetében.

Ezen túlmenően IV. r. vádlott vonatkozásában a Budakörnyéki Bíróság 3.Fk.257/2005/46. számú ítéletében alkalmazott próbára bocsátás megszüntetését és a próbára bocsátással érintett garázdaság büntette miatt a büntetés kiszabását és a halmazati büntetésre utalást mellőzte, tekintettel arra, hogy a másodfokú elbírálás időpontjában ezen cselekmény miatti büntethetősége már elévült a Btk. 73. § (3) bekezdése és a Btk. 32 § b) pontja, a 33. § (1) bekezdésének b) pontja alapján.

Egyben a IV. r. vádlott nevét pontosította.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla rendelkezett I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalát követően házi őrizetben, majd előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe. Ugyanezt megtette az ítélőtábla a II., III. és IV. r. vádlottaknak az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött idő kapcsán is.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére az I. r. vádlottat kötelezte az ítélőtábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján.

, 2013. év szeptember hó 19. napján

. Rédei Géza s.k.. Bartkó Levente s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 19.B.82/2010/68. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.299/2012/53. számú ítéletében foglalt változtatás mellett I. r., II. r. , III. r. és IV. r. vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2013. év szeptember hó 19. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: